

การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเพลริน (PLEARN) ที่มีประสิทธิภาพต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้และความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในประชาคมอาเซียนของเยาวชน

THE DEVELOPMENT OF AN EFFECTIVE PLEARN LEARNING PROCESS FOR PROMOTING THE YOUTHS' LEARNING MOTIVATION AND ENGLISH SPEAKING ABILITY FOR COMMUNICATION IN ASEAN COMMUNITY

ผู้วิจัย

พรหทัย ตันจิติตานนท์¹Pornhathai Tanjitanont¹

ptkhwan@gmail.com

Received: July 11, 2018

Revised: September 18, 2018

Accepted: October 14, 2018

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเพลริน (PLEARN) ที่เหมาะสมกับเยาวชน และเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนรู้และความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในประชาคมอาเซียนของเยาวชนก่อนและหลังการใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ PLEARN กลุ่มเป้าหมายในการใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ได้มาจากการคัดเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ เยาวชนในเขตเทศบาลเมืองแม่เหียะที่สนใจจำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย (1) แบบประเมินความเหมาะสมของกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คนพิจารณาความเหมาะสมโดยใช้เทคนิคเดลฟาย (2) แผนจัดการเรียนรู้ที่ใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ PLEARN จำนวน 6 แผน และในแต่ละแผนประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้น P การเตรียมพร้อมเรียนรู้ 2) ขั้น L การเรียนรู้ภาษาแบบเน้นประสบการณ์ที่บูรณาการทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ 3) ขั้น E การร่วมเรียนรู้อย่างสนุกสนานและสร้างสรรค์ 4) ขั้น A การถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ 5) ขั้น R การตอบสนองการเรียนรู้ และ 6) ขั้น N การให้ข้อสังเกตอย่างสร้างสรรค์ (3) แบบวัดแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และ (4) แบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกณฑ์รูบรีค วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา และใช้สถิติหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ ผลการศึกษาพบว่า แผนจัดการเรียนรู้ที่ใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ PLEARN ที่พัฒนามีค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ PLEARN มีความเหมาะสมกับเยาวชนในระดับมาก และการจัดการเรียนรู้ตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาส่งผลให้แรงจูงใจในการเรียนรู้และความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในประชาคมอาเซียนของเยาวชนสูงขึ้น จากระดับปานกลางเป็นสูงมาก

คำสำคัญ : กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับเยาวชน การเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในประชาคมอาเซียน

¹รองศาสตราจารย์ ดร. สาขาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่

ABSTRACT

The purposes of this research were to develop the appropriate PLEARN learning process for the youths and to compare learning motivation and English speaking ability for Communication in ASEAN Community of the youths before and after using the PLEARN learning process. The PLEARN learning process were the experimental target selected purposively were 40 interested youths in Mae-Hia Municipality. The research instruments consisted of (1) the appropriateness assessment form of PLEARN learning process evaluated the appropriateness using Delphi Technique by 7 experts (2) six PLEARN learning process lesson plans including Prompt, Learn, Enjoy, Ask, Response, and Notice, (3) English learning motivation questionnaire using 5 rating scales, and (4) English speaking ability test using rubric. The collected data were analyzed by content analysis and by computation for percentage, mean, standard deviation, median and interquartile range. The research findings revealed that the PLEARN learning process lesson plans had the efficiency level higher than criterion 80/80 and the experts agreed that the developed PLEARN learning process were very appropriate for the youths. Based on the implementation of the learning process the youths' English learning motivation and their speaking ability for communication in ASEAN Community were increased from a moderate level to a very high level after implementing the learning process.

Keywords : English Learning Process for the Youth Promoting English, Learning Motivation English, Speaking for Communication In ASEAN Community

บทนำ

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 ก่อให้เกิดความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และการศึกษา ซึ่งส่งผลมายังชุมชนท้องถิ่นนั้น นันทนา กชเสนี (Nantana Gajasen, 2011) ได้กล่าวถึงความจำเป็นที่ต้องพัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างชุมชนต้นแบบในการพัฒนาคุณภาพชีวิตบนฐานวัฒนธรรม ภูมิปัญญา และวิถีชีวิตโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์ อีกทั้งสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้ให้ความสำคัญในการให้บริการวิชาการแก่สังคมชุมชน โดยมุ่งการให้บริการวิชาการที่ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วม รวมถึงสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (The Higher Education Commission, 2008) ได้ส่งเสริมให้มีการบูรณาการระหว่างการเรียนการสอนงานวิจัย และงานบริการทางวิชาการเข้าด้วยกัน โดยมุ่งพัฒนาศักยภาพของชุมชนให้มีคุณภาพและยั่งยืนโดยใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์

ตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นพื้นฐานสำคัญ เพื่อรองรับกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลง โดยการจัดการศึกษาที่ตอบสนองต่อแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (พ.ศ. 2551-2565) ของสำนักงานการอุดมศึกษา และจากสาระของแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (พ.ศ.2551-2565) ได้มุ่งส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและสร้างความตระหนักแก่เยาวชนไทยในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้วยการเสริมสร้างคุณภาพของเยาวชนไทยให้สามารถแข่งขันได้ทั้งในเวทีอาเซียนและเวทีโลก ดังนั้นการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียนจำเป็นต้องจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดความตระหนัก เห็นความสำคัญ มีเจตคติที่ดี เกี่ยวกับอาเซียน และมีทักษะพร้อมที่จะเข้าสู่การรวมกลุ่มเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน โดยสามารถจัดการเรียนรู้ได้หลากหลายรูปแบบ ซึ่ง บรูเนอร์ (Bruner, 1997) ได้กล่าวถึง การเรียนรู้ว่าเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมด้วยตนเอง ผู้เรียนแต่

ละคนมีประสบการณ์และพื้นฐานความรู้แตกต่างกัน การเรียนรู้จะเกิดขึ้นจากการที่ผู้เรียนสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่พบใหม่กับประสบการณ์และมีความหมายใหม่ การจัดประสบการณ์โดยมีกระบวนการที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยการคิดค้น สร้าง และสรุปข้อความรู้ด้วยตนเอง สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ และกอลบ์ (Kolb, 1999) ได้กล่าวไว้ทำนองเดียวกันว่า การเรียนรู้ คือ ผลที่เกิดจากพันธกรรม ประสบการณ์เดิม และสภาพแวดล้อมในปัจจุบันที่ทำให้การเรียนรู้ของแต่ละคนแตกต่างกันไป และการทำที่ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้มากยิ่งขึ้น จำเป็นต้องมีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่แตกต่างจากการเรียนการสอนในห้องเรียน เช่นการเปลี่ยนวิธีการรับความรู้ เปลี่ยนสถานที่เรียนรู้ เปลี่ยนบริบทของการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติได้ด้วยตนเอง มีกระบวนการคิดวิเคราะห์ เชื่อมโยงองค์ความรู้ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการสำรวจความต้องการของเยาวชนในชุมชนเทศบาลเมืองแม่เหียะ ในปี พ.ศ. 2557 พรหทัย ตันทีจิตานนท์ และคณะ (Pornhathai Tanjitanont. et al., 2014) พบว่า เยาวชนส่วนใหญ่ต้องการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียนมากที่สุด นอกจากนี้ สำนักปลัดเทศบาล งานนโยบายและแผน ฝ่ายบริหารงานทั่วไป (Office of the Permanent Secretary, 2013) ของเทศบาลเมืองแม่เหียะได้ระบุว่า เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของจังหวัดเชียงใหม่ที่ได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาและให้โอกาสทางการศึกษาแก่บุคลากรและพร้อมทั้งมุ่งยกระดับมาตรฐานการศึกษาของเยาวชนในชุมชนให้ดียิ่งขึ้นโดยเฉพาะความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยมีพันธกิจในการพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพชุมชนให้มีความเข้มแข็ง และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาชุมชน โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง แต่จาก

การศึกษาของ ปณชนก ชาญไววิทย์ (Panachanok Chanchaiwitch, 2015) พบว่าสาเหตุสำคัญที่ผู้เรียนมีผลการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ เนื่องมาจากผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้สอนมีหน้าที่หลักในการสร้างและเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ นอกจากนี้ เอลลิส (Ellis, 1994) ได้กล่าวว่าแรงจูงใจส่งผลต่อระดับความมุ่งมั่นในการเรียนของผู้เรียนและความสำเร็จที่เกิดขึ้น สอดคล้องกับ ณภัทร วุฒิวงศา (Naphat Wuthiwongsa, 2013) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของผู้เรียนจะบรรลุตามเป้าหมายและมีประสิทธิภาพมากขึ้นนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียน ซึ่ง การ์ดเนอร์ (Gardner, 1985) เสนอว่า แรงจูงใจเป็นตัวแปรที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้อีก เพื่อให้การเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียนสัมฤทธิ์ผลดียิ่งขึ้น และจากผลการวิจัยของ กัลยารัตน์ เศวตนันท์ และพรหทัย ตันทีจิตานนท์ (Kunlayarat Swetanant and Pornhathai Tanjitanont, 2016) พบว่า กลวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพลิน (PLEARN) ที่มุ่งเน้นการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนรู้สึกเพลินกับการเรียน (Play and Learn) สามารถใช้เป็นกลยุทธ์ในการส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาและความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาในระดับปริญญาตรีที่ฝึกประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ จากการศึกษาหาแนวทางการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่มีประสิทธิภาพและสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อส่งเสริมการจัดการเรียนรู้และความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอย่างได้ผลนั้น ดอร์นเย่ (Domyei, 1995) ได้ศึกษาเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้กลวิธีในการสื่อสาร (The Communicative Language Technique) และพบว่า กลวิธีในการสื่อสารส่งผลให้ประสิทธิภาพของการพูดภาษาของผู้เรียนเพิ่มขึ้น อีกทั้งผลการศึกษาของ จิตต์ภิญญา ชุมสาย ณ อยุธยา (Jitpinya Choomsai na Ayuthaya, 2013) พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ส่งเสริมให้

ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะสื่อสารด้านความสัมพันธ์
ระหว่างบุคคล การพูด การเขียนและการฟัง

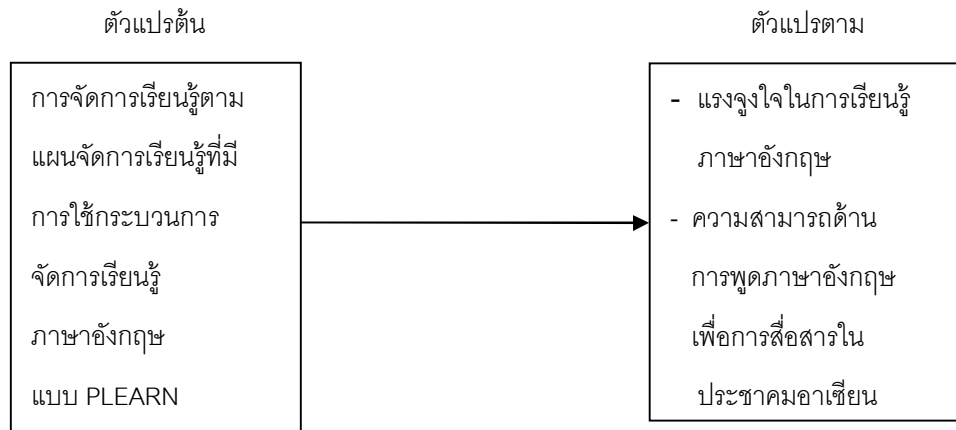
ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้แบบเพลิน (PLEARN) ภายใต้ทฤษฎีการสร้างสรรคความรู้นิยมตามแนวคิดของ ซาฮอริค (Zahorik, 1995) ที่นำเอาทฤษฎีสร้างสรรคความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติการสอนได้จริง และทฤษฎีการเรียนรู้แบบผสมผสาน ที่มุ่งให้เยาวชนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างสนุกสนานและสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง โดยมีการใช้กลวิธีในการสื่อสารในแต่ละขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 ขั้นตอน ได้แก่ (1) ขั้น P (Prompt) เป็นขั้นเตรียมความพร้อม สร้างความพอใจ และแรงจูงใจของผู้เรียนให้พร้อมที่จะเรียนรู้ (2) ขั้น L (Learn) เป็นขั้นการเรียนรู้ภาษาแบบบูรณาการทักษะทั้งทางด้านกรฟัง พูด อ่าน และ เขียนภาษาอังกฤษที่ผสมผสานคำศัพท์ สำนวนโครงสร้างทางภาษา ไว้ในทุกหัวข้อและเนื้อหาการเรียนรู้ โดยมีการจัดการเรียนรู้แบบที่เน้นประสบการณ์ตรง (3) ขั้น E (Enjoy) เป็นขั้นการร่วมเรียนรู้อย่างสนุกสนาน ผ่านกิจกรรม สื่อ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ โดยเน้นการใช้กลวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเพลิน (4) ขั้น A (Ask) เป็นขั้นการถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจจากการเรียนรู้ (5) ขั้น R (Response) เป็นขั้นการตอบสนองของการเรียนรู้โดยการอภิปราย และการนำเสนอรายงานเพื่อแสดงความคิดเห็น รวมถึงการแสดงผลสัมฤทธิ์ในสถานการณ์จำลอง หรือสถานการณ์จริง และ (6) ขั้น N (Notice) เป็นขั้นการให้ข้อสังเกตหรือการชี้แนะอย่างสร้างสรรค์หลังได้รับความรู้ หลังจากนั้นจึงศึกษาผลการใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเพลิน (PLEARN) ที่ได้พัฒนา โดยมีเป้าหมายนำร่องให้เยาวชนในเขตเทศบาลเมืองแม่เหียะมีความสนใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น และมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสื่อสารให้ก้าวทันอาเซียน เพื่อสนองตอบต่อนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (Office of National Primary Education Commission, 1999) ที่มุ่งเน้นให้นำผลงานวิจัยสู่ภาคประชาชนของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาระดับ

อุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนไทยให้มีศักยภาพในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. พัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับเยาวชนในเขตเทศบาลเมืองแม่เหียะ
2. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเยาวชนก่อนและหลังการใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ PLEARN
3. เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในประชาคมอาเซียนของเยาวชนก่อนและหลังการใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ PLEARN

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวความคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายในการทดลอง ใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ PLEARN ในครั้งนี้ ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง จากเยาวชนใน เขตเทศบาลเมืองแม่เหียะ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 13-17 ปี ที่สนใจพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ จำนวน 40 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ตามแผน จัดการเรียนรู้ที่มีการใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ PLEARN ให้แก่เยาวชนกลุ่มเป้าหมาย

ตัวแปรตาม แรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารในประชาคมอาเซียนของเยาวชนกลุ่มเป้าหมาย

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เก็บข้อมูลก่อนการจัดการเรียนรู้ให้แก่เยาวชน กลุ่มเป้าหมายจากแบบวัดแรงจูงใจในการเรียนรู้และแบบ วัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รวมถึงจากการสังเกตเพื่อประเมินผลการเรียนรู้ตาม สภาพจริงโดยใช้เกณฑ์แบบรูบรีค (rubric)

2. จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแผนจัดการ เรียนรู้ที่มีการใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบ PLEARN ให้แก่เยาวชนกลุ่มเป้าหมายอย่างต่อเนื่อง

เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 6 ชั่วโมง รวมจำนวนทั้งสิ้น 36 ชั่วโมง

3. เก็บข้อมูลหลังการจัดการเรียนรู้ให้แก่เยาวชน กลุ่มเป้าหมายจากแบบวัดแรงจูงใจในการเรียนรู้และแบบ วัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รวมถึงจากการสังเกตเพื่อประเมินผลการเรียนรู้ตาม สภาพจริงโดยใช้เกณฑ์แบบรูบรีค (rubric)

4. วิเคราะห์ข้อมูลและเปรียบเทียบระดับ แรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของเยาวชนก่อนและ หลังการใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แล้ว นำมาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบประเมินความเหมาะสมของกระบวนการ จัดการเรียนรู้ที่ให้ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 7 คน พิจารณาความเหมาะสม โดยใช้เทคนิคเดลฟายผู้วิจัยกำหนด เกณฑ์ในการพิจารณาความเหมาะสมของแต่ละรายการ หรือองค์ประกอบจากค่ามัธยฐาน (Mdn.) ตั้งแต่ 3.50 ขึ้น ไป และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (I.R.) ตั้งแต่ 1.99 ลงมา

2. แผนจัดการเรียนรู้ที่มีการใช้กระบวนการ จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ PLEARN จำนวน 6 แผน และในแต่ละแผนประกอบด้วย 6 ขั้นตอนได้แก่ (1) ขั้น P

(Prompt) เป็นขั้นเตรียมความพร้อม สร้างความพอใจ และแรงจูงใจของผู้เรียนให้พร้อมที่จะเรียนรู้ (2) ขั้น L (Learn) เป็นขั้นการเรียนรู้ภาษาแบบบูรณาการทักษะทั้ง ทางด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษที่ผสมผสาน คำศัพท์ สำนวนโครงสร้างทางภาษา ไว้ในทุกหัวข้อและเนื้อหา การเรียนรู้ โดยมีการจัดการเรียนรู้แบบที่เน้นประสบการณ์ตรง (3) ขั้น E (Enjoy) เป็นขั้นการร่วมเรียนรู้อย่างสนุกสนาน ผ่านกิจกรรม สื่อ เทคโนโลยีและนวัตกรรมการเรียนรู้ อย่างสร้างสรรค์ โดยเน้นการใช้กลวิธีการจัดการเรียนรู้ แบบเปลีน (4) ขั้น A (Ask) เป็นขั้นการถามเพื่อตรวจสอบ ความเข้าใจจากการเรียนรู้ (5) ขั้น R (Response) เป็นขั้น การตอบสนองการเรียนรู้โดยการอภิปราย และการนำเสนอ รายงานเพื่อแสดงความคิดเห็น รวมถึงการแสดงบทบาท สมมติในสถานการณ์จำลอง หรือสถานการณ์จริง และ (6) ขั้น N (Notice) เป็นขั้นการให้ข้อสังเกตหรือการชี้แนะ อย่างสร้างสรรค์หลังได้รับความรู้ โดยผู้วิจัยนำแผนการ เรียนรู้ที่พัฒนาไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนต้นในเขตเทศบาลข้างเผือกจำนวน 35 คน มีผลการ คำนวณประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 พบว่าแผนการ เรียนรู้ดังกล่าวมีประสิทธิภาพด้านกระบวนการ ร้อยละ 85 และประสิทธิภาพด้านผลผลิต ร้อยละ 83

3. แบบวัดแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ที่ใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert, 1932) และแบบปลายเปิด ที่ผ่านการตรวจสอบ คุณภาพด้านความเที่ยงตรงจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence หรือ IOC) ไม่น้อยกว่า 0.66 และผ่านการ ตรวจสอบคุณภาพด้านความเชื่อมั่นของแบบวัดแล้ว พบว่าแบบวัดแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีค่า ความเชื่อมั่นสูงเท่ากับ 0.89

4. แบบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist) ที่มีผู้สังเกต จำนวน 2 คน ทำการประเมินและให้คะแนนความสามารถ ในการพูดภาษาอังกฤษเป็นรายบุคคลโดยใช้เกณฑ์รูบริค (rubric) ซึ่งแบบทดสอบได้ผ่านการทดลองใช้เพื่อตรวจหา

คุณภาพด้านความเชื่อมั่นแล้ว พบว่ามีค่าความเชื่อมั่นสูง เท่ากับ 0.82

5. พัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลการ ทดลองใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ PLEARN โดยทำการปรับปรุงรายละเอียดเพิ่มเติมตาม ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปใช้กับเยาวชน กลุ่มเป้าหมาย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ด้านความเที่ยงตรงโดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาเครื่องมือ และประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งมีค่า IOC ไม่น้อยกว่า 0.66 และด้านความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (α - Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) โดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ค่าความ เชื่อมั่นของแบบสอบถามที่มีความเชื่อมั่นสูง (ค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป) รวมทั้งใช้สถิติพื้นฐานในการ วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. พิจารณาความเหมาะสมของกระบวนการ จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยเริ่มจากการแยกแยะและ จัดกลุ่มข้อมูล แล้วนำมาแจกแจงความถี่ และคำนวณหา ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) รวมทั้งใช้สถิติในการประเมินความเหมาะสมของ แต่ละรายการหรือองค์ประกอบได้แก่ ค่ามัธยฐาน (Mdn.) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (I.R.) เพื่อตรวจสอบความ เหมาะสมของกระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษและความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของเยาวชนก่อนและหลัง การใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ด้วย ค่าสถิติพื้นฐาน คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ PLEARN ที่พัฒนาเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้เชิง บูรณาการโดยมีการใช้กลวิธีในการสื่อสารในแต่ละขั้นตอน

ของการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 ขั้นตอน ได้แก่ (1) ขั้น P (Prompt) เป็นขั้นเตรียมความพร้อม สร้างความพอใจ และแรงจูงใจของผู้เรียนให้พร้อมที่จะเรียนรู้ (2) ขั้น L (Learn) เป็นขั้นการเรียนรู้ภาษาแบบบูรณาการทักษะทั้ง ทางด้านการฟัง พูด อ่าน และ เขียนภาษาอังกฤษที่ ผสมผสานคำศัพท์ สำนวนโครงสร้างทางภาษา ไว้ในทุก หัวข้อและเนื้อหาการเรียนรู้ โดยมีการจัดการเรียนรู้แบบที่ เน้นประสบการณ์ตรง (3) ขั้น E (Enjoy) เป็นขั้นการร่วม เรียนรู้อย่างสนุกสนาน ผ่านกิจกรรม สื่อ เทคโนโลยีและ นวัตกรรมการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ โดยเน้นการใช้กลวิธี การจัดการเรียนรู้แบบเพลิน (4) ขั้น A (Ask) เป็นขั้นการ ถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจจากการเรียนรู้ (5) ขั้น R (Response) เป็นขั้นการตอบสนองการเรียนรู้โดยการ อภิปราย และการนำเสนอรายงานเพื่อแสดงความคิดเห็น รวมถึงการแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์จำลอง หรือสถานการณ์จริง และ (6) ขั้น N (Notice) เป็นขั้นการ ให้ข้อสังเกตหรือการชี้แนะอย่างสร้างสรรค์หลังได้รับ ความรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญทุกคนมีความคิดเห็นในภาพรวม สอดคล้องกันว่า ทุกองค์ประกอบของกระบวนการจัดการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมในการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษให้แก่เยาวชนของเทศบาลเมืองแม่เหียะ โดยอยู่ในระดับมาก ซึ่งพิจารณาจากค่า Mdn. ในแต่ละ รายการตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป และค่า I.R. ตั้งแต่ 1.99 ลงมา

2. ผลการเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษและความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของเยาวชนก่อนและหลัง การเรียนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังแสดงในตาราง 1 และตาราง 2

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเยาวชนก่อนและหลังการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (จำนวนเยาวชน = 40 คน)

การประเมิน	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับแรงจูงใจ ในการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ
ก่อนเรียน	3.40	0.65	ปานกลาง
หลังเรียน	4.55	0.18	สูงมาก

จากตาราง 1 พบว่า โดยภาพรวมเยาวชนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษก่อนการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.40$) และมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหลังการเรียน อยู่ในระดับสูงมาก ($\bar{x} = 4.55$) จึงสรุปได้ว่า เยาวชนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสูงขึ้น จากระดับปานกลางเป็นสูงมากหลังการใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ตาราง 2 คะแนนเฉลี่ย (ร้อยละ) และระดับความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของเยาวชนก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (จำนวนเยาวชน = 40 คน)

การทดสอบ	คะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) (ร้อยละ)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	ระดับความสามารถใน การพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร
ก่อนเรียน	58.50	1.65	ปานกลาง
หลังเรียน	82.00	1.90	สูงมาก

จากตาราง 2 พบว่า โดยภาพรวมเยาวชนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าร้อยละของ $\bar{x} = 58.50$) และมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษหลังการเรียนอยู่ในระดับสูงมาก (ค่าร้อยละของ $\bar{x} = 82.00$) จึงสรุปได้ว่า เยาวชนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้น จากระดับปานกลางเป็นสูงมากหลังการใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยเยาวชนมีคะแนนความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้นคิดเป็นร้อยละ 23.50

การอภิปรายผล

1. ผลจากการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับเยาวชนกลุ่มเป้าหมายในครั้งนี้ พบว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ PLEARN เป็นกระบวนการจัดการที่เหมาะสมกับเยาวชน ซึ่งประกอบด้วย 6 ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการ คือ 1) ชั้น P การเตรียมพร้อมเรียนรู้ 2) ชั้น L การเรียนรู้ภาษาแบบบูรณาการทักษะภาษาอังกฤษทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน 3) ชั้น E การร่วมเรียนรู้อย่างสนุกสนานและสร้างสรรค์ 4) ชั้น A การถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ 5) ชั้น R การตอบสนองการเรียนรู้ และ 6) ชั้น N การให้ข้อสังเกตอย่างสร้างสรรค์

อาจสืบเนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบ PLEARN ครั้งนี้ ดำเนินการภายใต้แนวคิดทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ซาฮอริค (Zahorik, 1995) ที่นำเอาทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติการจริงได้แก่ 1) ชั้นกระตุ้นความรู้เดิม คือ องค์ความรู้เดิมหรือประสบการณ์ของนักเรียนจะต้องถูกกระตุ้นเพื่อนำไปใช้ในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ผู้สอนจะต้องทราบองค์ความรู้เดิมของนักเรียนเพราะเป็นสิ่งที่จะบอกได้ว่า ผู้เรียนจะมีความสามารถรับรู้ความรู้ใหม่ได้หรือไม่ในขั้นตอนนี้ 2) ชั้นเรียนรู้ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่ไม่สามารถแยกออกเป็น ส่วน จำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ทุกองค์ประกอบพร้อมกัน

3) ชื่นเข้าใจ ซึ่งผู้เรียนจะต้องสามารถแสดง และทดสอบ ความรู้ใหม่ได้ โดยการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้อื่นเพื่อที่จะ นำมาปรับปรุงความรู้ใหม่ที่ตนได้รับมาทำได้โดยการอภิปราย ในกลุ่มเกี่ยวกับหัวข้อ พร้อมทั้งเสนอแนวคิดที่แตกต่างไป จากเรื่องที่ได้เรียนมา 4) ขั้นการนำไปใช้ โดยที่ผู้สอนต้อง ให้โอกาสแก่ผู้เรียนในการใช้ความรู้ที่นั่น ๆ เพื่อทำให้เกิด การเพิ่มพูนความรู้ และ 5) ขั้นการไตร่ตรองความรู้ ซึ่ง ผู้เรียนมีการไตร่ตรองความรู้ที่ได้รับ และนำไปใช้ด้วยการ ให้คำแนะนำกับกลุ่มที่นำเสนอ เพื่อเป็นข้อมูลในการ ไตร่ตรองถึงสิ่งที่ได้นำเสนอ นอกจากนี้ ในขั้นการเตรียม พร้อมเรียนรู้ของกระบวนการจัดการเรียนรู้ในครั้งนี้ ผู้สอน แสดงบทบาทสำคัญในการกระตุ้นผู้เรียนให้มีความสนใจ และต้องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นควบคู่กับการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ผ่านสื่อ และเทคโนโลยีที่มีเนื้อหาการ กระตุ้นให้เยาวชนเกิดแรงจูงใจเชิงบูรณาการคือความ ต้องการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับสื่อสารกับชาวต่างชาติ และให้เยาวชนมีความสนใจเชิงเครื่องมือคือ ความต้องการ เรียนภาษาอังกฤษเพื่อความก้าวหน้าในการเรียน การได้ ทำงานที่ดี หรือการมีรายได้ที่สูงขึ้น ซึ่งสนับสนุนได้จาก ฌณภัทร วุฒิมวงศา (Naphat Wuthiwongsa, 2013) ที่สรุปว่า ในการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษ ในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นอย่างยิ่งที่ ผู้สอนต้องให้ความสำคัญกับการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียน มีความสนใจ มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้อังกฤษ และพัฒนาตนเองจนสามารถใช้ภาษาอังกฤษตามที่ตน คาดหวังไว้ โดยผู้สอนใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่ช่วย สร้างแรงจูงใจทั้งภายในและภายนอกให้เกิดแก่ตัวผู้เรียน

2. เยาวชนมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ สูงขึ้น จากระดับปานกลางเป็นระดับสูงมาก หลังจากการ เรียนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบ PLEARN เป็นผลมาจาก ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ในการวิจัยครั้งนี้ มีการดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอนและมีการใช้กิจกรรมที่ หลากหลาย และมีการสอดแทรกกลวิธีการสื่อสารในแต่ละ ขั้นตอนซึ่งช่วยให้เยาวชนเกิดการเรียนรู้ และมีความรู้ ความเข้าใจในสาระต่าง ๆ รวมทั้งมีความรู้สึกหรือเจตคติ

อันเป็นผลที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนรู้ โดยเฉพาะขั้นตอน ที่สำคัญที่สุดของการจัดการเรียนรู้ได้แก่ ขั้น E (Enjoy) ซึ่งเป็นขั้นการร่วมเรียนรู้อย่างสนุกสนาน โดยใช้กลวิธีการ เรียนรู้แบบ PLEARN ผ่านกิจกรรม สื่อ เทคโนโลยีและ นวัตกรรมการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์ ซึ่งผู้สอนจัดกิจกรรมที่ ผู้เรียนได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าอย่างจงใจ จึงมีผลทำ ให้ผู้เรียนต้องกระทำ หรือมีพฤติกรรมในลักษณะที่มีเป้าหมาย โดยผู้เรียนมีความประสงค์จะเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการสื่อสารตามหน้าที่ของภาษา อย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งมีความสนใจใฝ่รู้วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของเจ้าของภาษา จึงถือว่ามีผลสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ซึ่งสนับสนุนได้จากผลงานวิจัยของ กัลยารัตน์ เสวตนันท์ และพรหทัย ตันตย์จิตานนท์ (Kunlayarat Swetanant and Pornhathai Tanjitanont, 2016) พบว่า ผลจากการ จัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้กลวิธีการจัดการเรียนรู้ภาษา แบบ PLEARN นอกจากช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจในการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาแล้ว ยังช่วยเพิ่มระดับความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรีที่ฝึกประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษที่ เป็นกลุ่มเป้าหมายได้เป็นอย่างดี ซึ่งในแต่ละขั้นตอนของ กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ PLEARN ในการวิจัยครั้งนี้ผู้สอนมีบทบาทในการนำกิจกรรมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ของผู้เรียน ซึ่งเป็นไปตามที่ ก้อง(Kong, 2009) เสนอไว้ ว่า ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการเป็นผู้จัดการสอน และ สร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน โดยกิจกรรมที่จัดการ เรียนรู้ให้ผู้เรียนต้องมีความหลากหลายและน่าสนใจ ด้วย การนำเทคนิคใหม่ๆและมีประสิทธิภาพมาใช้ รวมถึงต้อง สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ทางบวกและผ่อนคลาย โดยใช้ กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือและเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้รับประสบการณ์ของความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับที่ ปณชนก ชาญไววิทย์ (Panachanok Chanchaiwetch, 2015) กล่าวว่าผู้สอนมีบทบาทและหน้าที่หลักที่จะต้อง สร้างบรรยากาศการเรียนรู้และเสริมแรงจูงใจ เพื่อส่งผล ให้ผู้เรียนมีระดับแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น

3. เยาวชนมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้น จากระดับปานกลางเป็นระดับสูงมาก หลังจากการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบ PLEARN ทั้งนี้สืบเนื่องจากที่วิทยากรที่จัดการเรียนรู้ให้เยาวชนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบ PLEARN ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในกลุ่ม ระหว่างกลุ่มของผู้เรียนที่มีการเชื่อมโยงกลวิธีการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบ PLEARN กับเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในประชาคมอาเซียน โดยเยาวชนกลุ่มเป้าหมายได้มีโอกาสคิดวิเคราะห์ และใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการพูดนำเสนอโดยเฉพาะในขั้น L (Learn) เป็นขั้นการเรียนรู้ภาษาแบบบูรณาการทักษะทั้งทางด้านการฟัง พูด อ่าน และ เขียนภาษาอังกฤษที่ผสมผสานคำศัพท์ สำนวนโครงสร้างทางภาษาไว้ในทุกหัวข้อและเนื้อหาการเรียนรู้ โดยมีการจัดการเรียนรู้แบบที่เน้นประสบการณ์ตรงที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติและพูดนำเสนองานในสถานการณ์จริงที่ได้มีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทั้งในขั้น E การร่วมเรียนรู้อย่างสนุกสนาน และสร้างสรรค์ ชั้น A การถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ ชั้น R การตอบสนองการเรียนรู้ และชั้น N การให้ข้อสังเกตอย่างสร้างสรรค์ ดังนั้นจึงมีส่วนให้เยาวชนมีความมั่นใจในการพูดและพัฒนาทักษะการสื่อสารได้ดีขึ้น ซึ่งสนับสนุนได้จากผลงานวิจัยของ จิตต์ภิญญา ชุมสาย ณ อยุธยา (Jitpinya Choomsai na Ayuthaya, 2013) ที่พบว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะสื่อสารด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การพูด การเขียนและการฟัง นอกจากนี้ในขั้น L ของกระบวนการจัดการเรียนรู้มีการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ใหม่จากประสบการณ์เดิม เช่น โดยใช้วิธีการระดมสมอง และกลวิธีในการตั้งคำถาม ตามที่บรูเนอร์ (Bruner, 1997) ได้กล่าวว่า ผู้เรียนจะสร้างองค์ความรู้ของตนเอง โดยการตรวจสอบความคิด ความเชื่อกับความรู้เดิม และประสบการณ์ของตน ผู้เรียนจะปรับและผสมผสานความรู้ใหม่ที่ได้รับกับสิ่งที่มีอยู่เดิมแล้วภายใต้ทฤษฎีสร้างสรรค์ความรู้นิยม (Constructivism) ซึ่งเป็นทฤษฎี

การเรียนรู้ที่มีพื้นฐานจากการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในกระบวนการแก้ไขปัญหา การคิดเชิงวิเคราะห์ รวมถึงกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ล้วนส่งเสริมให้ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนยิ่งกว่านั้น ในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบ PLEARN มีการจัดการเรียนรู้ภาษาโดยการใช้กลวิธีในการสื่อสารด้านการฟังและการพูด จึงส่งผลให้ผู้เรียนสามารถฟังได้เข้าใจขึ้น และสามารถพูดตอบโต้ได้ดีและคล่องแคล่วขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ดอร์นีย์ (Dornyei, 1995) ที่พบว่า กลวิธีในการสื่อสารส่งผลให้ประสิทธิภาพของการพูดภาษาของผู้เรียนเพิ่มขึ้น ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้าของ Pornhathai Tanjitanont, (2013) ที่พบว่า ผลจากการจัดการเรียนรู้ภาษาเชิงบูรณาการแบบ PLEARN ส่งผลให้ความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของเยาวชนในเขตเทศบาลตำบลหนองช้างคืนสูงขึ้น ในด้านการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ตามลำดับ นอกจากนี้เยาวชนยังมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษและมีความต้องการที่จะพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในประชาคมอาเซียนมากที่สุด

จึงสรุปได้ว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบ PLEARN ซึ่งประกอบด้วย 6 ขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการผ่านนวัตกรรมการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ในครั้งนี้ ถือเป็นอีกหนึ่งกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิผลต่อการเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้และความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในประชาคมอาเซียนของเยาวชนของเทศบาลเมืองแม่เหียะ ซึ่งนอกจากจะสามารถนำไปใช้เป็นกลยุทธ์ในการเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของเยาวชนแล้ว ยังสามารถใช้เป็นอีกกลวิธีหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาศักยภาพของเยาวชนด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในประชาคมอาเซียน ในฐานะที่เยาวชนจะเป็นผู้มีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. หากผู้สอนจะนำกระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบ PLEARN ไปใช้เพื่อเสริมสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจที่จะเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นจนสามารถพัฒนาตนเองให้มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้สอนควรตระหนักถึงสิ่งสำคัญ 2 ประการได้แก่ 1) การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ให้มากขึ้น โดยมีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษภายใต้กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบ PLEARN ควบคู่ไปการใช้สื่อเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ช่วยสอน หรือ คลิปวิดีโอ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในกิจกรรมการเรียนรู้ ผ่านสื่อมัลติมีเดียที่ทันสมัย เพื่อตอบสนองความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน ในอันที่จะเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนมากขึ้น และ 2) การสร้างบรรยากาศการเรียนในชั้นเรียนให้ผ่อนคลายมากขึ้น โดยเริ่มตั้งแต่ขั้น P (Prompt) ซึ่งเป็นขั้นการเตรียมความพร้อม ผู้สอนต้องสร้างสรรคกิจกรรมและใช้สื่อที่มีความหมาย สามารถสร้างความพึงพอใจ หรือจูงใจให้ผู้เรียนพร้อมที่จะเรียนรู้ และโดยเฉพาะในขั้น E (Enjoy) ที่เป็นขั้นการร่วมเรียนรู้อย่างสนุกสนาน ผู้สอนควรเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่มร่วมกับผู้เรียนอย่างเป็นกันเอง เพราะบรรยากาศการเรียนรู้ที่ไม่เป็นทางการ จะช่วยให้ผู้เรียนกล้าที่จะซักถาม แสดงความคิดเห็นและความรู้สึกของตนเอง ทำให้ผู้เรียนรู้สึกเพลิดเพลินและก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น และในขั้น L (Learn) ควรเพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับคำศัพท์และสำนวนภาษาอังกฤษที่จำเป็นต้องใช้พูดเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันให้มากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำคำศัพท์และสำนวนไปประยุกต์ใช้พูดหรือเขียนเพื่อการสื่อสารในประชาคมอาเซียนได้ครอบคลุมยิ่งขึ้น

2. ในการจัดการเรียนรู้ตามกระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบ PLEARN อาจขยายผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสู่เยาวชนในระบบโรงเรียนที่สนใจ โดยใช้เวลาในช่วงที่ผู้เรียนว่างจากการเรียนในชั้นเรียนปกติ ตาม

นโยบายของรัฐบาลที่ให้ลดเวลาเรียน (จากห้องเรียนปกติ) แต่ให้เพิ่มเวลารู้ (เรียนรู้เพิ่มเติมในกิจกรรมเสริม) ซึ่งนอกจากจะเป็นการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนแล้วยังเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพของเยาวชนไทยและการจัดการศึกษาของไทยให้มีประสิทธิผลต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ภาษาแบบ PLEARN เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในประชาคมอาเซียนสำหรับเยาวชนในชุมชนอื่น ๆ รวมทั้งควรมีการวิจัยการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้แบบ PLEARN เชิงร่วมมือของนักศึกษา อาจารย์ผู้สอนประจำหลักสูตร และผู้บริหารหลักสูตร สำหรับรายวิชาภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เช่น ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน หรือภาษาในกลุ่มประชาคมอาเซียน เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กัลยารัตน์ เศวตนันท์ และพรหทัย ตัณท์จิตานนท์. (2559). การส่งเสริมแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนและความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์การสอนโดยใช้กลวิธีจัดการเรียนรู้แบบเพลิร์น (PLEARN). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา.
- นันทนา คชเสนี. (2554). การเตรียมความพร้อมการผลิตกำลังคนสู่การเป็นประชาคมอาเซียนและเปิดเสรีการค้าบริการด้านอุดมศึกษา. (ออนไลน์). แหล่งที่เข้าถึง: http://www.council.mju.ac.th/...2011.../File20120403195013_14380.pdf. [18 มีนาคม 2555].
- Bruner, J.T. (1997). Education and the brain: A bridge too far. *Educational Researcher*, 26(8), 4-16.
- Chanчайwitch, P. (2015). *The use of english camp activities as motivation strategy of students and creativity enhancement for professional teachers, drivers of AEC*. Chiang Mai: Chiang Mai Rajabhat University. (in Thai)
- Choomsai na Ayuthaya, J. (2013). The effects of experimental learning management on undergraduate students' communication skills development. *Journal of Education Research, Faculty of Education Srinakharinwirot University*, 8(1), 1-22. (in Thai)
- Conway. J. (1997). *Educational technology's effect on models of instruction*. Retrieved from www.cudenver.edu. Accessed September 12, 2013.
- Dornyei, Z. (1995). On the teaching of communication strategies. *TESOL Quarterly*, 29, 55 – 84.
- Ellis, R. (1994). *The study of second language acquisition*. New York: Oxford University Press.
- Gajaseni, N. (2011). *Preparations for people readiness in asean community and opening free trade and service on higher education*. Retrieved from www.council.mju.ac.th/...2011.../File20120403195013_14380.pdf. Accessed March 18, 2012. (in Thai)
- Gardner, R. C. (1972). *Attitudes and motivation in second language learning*. Rowley, MA: Newbury House.
- Gardner, R. C. (1985). *Social psychology and second language learning: the role of attitudes and motivation*. London: Edward Arnold.
- Kolb, A. D. (1999). *Experiential learning theory: previous research and new directions*. Cleveland, Ohio: Case Western Reserve University.
- Kong, y. (2009). A brief discussion on motivation and ways to motivate students in English language learning. *International Education Studies*, 2(2), 145-9.
- Likert, R. (1932). *A technique for the measurement of attitudes*. New York: New York University.
- Office of National Primary Education Commission. (1999). *National Education Act of B.E.2552 (1999 AD)*. Bangkok: Prikwarn Co.,Ltd. (in Thai)
- Office of the Permanent Secretary. (2013). *The development strategy plans B.E. 2013-2017 (1st Improvement)*. Chiang Mai: Mae-Hia Municipality. (in Thai)
- Swetanant, K and Tanjitanont, P. (2016). *Promoting students' english learning motivation and internship undergraduates creativity by using plearn learn strategy*. Chiang Mai: Rajamangala University of Technology Lanna. (in Thai)

- Tanjitanont, p. (2013). *Developing the potential of the community in tambol nongchangkuen municipality relevant to english for communication in asean community*. Chiang Mai: Rajamangala University of Technology Lanna. (In Thai)
- Tanjitanont, p. et al. (2014). "The appropriate english learning approaches for developing the potential of the youth in tambol nongchangkuen municipality relevant to english for communication in ASEAN Community". *Abstract Book: the 2nd International Conference Report*. Chiang Mai: Rajamangala University of Technology Lanna. (In Thai)
- The Higher Education Commission. (2008). *Thai qualification framework for higher education (B.E. 2552)*. Retrieved from http://www.mua.go.th/users/tqfhed/news/FilesNews/FilesNews2/ratc_hakitchaTQF.pdf Accessed September 12, 2013. (In Thai)
- Wuthiwongsa, N. (2013). The strategies of motivation: english skill development. *Executive Journal*. 34(1), 89-95. (In Thai)
- Zahorik, J.A. (1995). *Constructivist teaching (fastback 390)*. Bloomington, Indiana: Phi Delta Kappa Educational Foundation.